

[Carsten Andersen]

Socialdemokraterne vil jeg gerne spørge, om denne bestemmelses ukrænkelighed er en del af forliget.

Jeg vil til tredje behandling stille et ændringsforslag til lovforslag nr. L 128 om, at paragraf 58 b udgår, og jeg vil appellere meget til de partier, der bejler til offentligt ansatte, om at støtte dette forslag.

Estrup (RV):

I det radikale venstre er vi meget tilfredse med den løsning, der nu er kommet på tjenestemandsløvgivningen. Vi synes, det er et godt resultat, et resultat, som gør folketinget ære, og som efter min mening kan betyde, at vi nu får ro omkring forholdene på tjenestemandsområdet.

Jeg synes eksempelvis, at det er et virkeligt fremskridt, at vi har kunnet bevæge os fra en indledningsvis foreslået afvikling over 10 år af ægtefællesamordningsfradraget ned til nu 2 år over tre trin. Det synes jeg rummer et virkeligt fremskridt. Jeg synes også, det er godt, at vi får lagt samtidighed ind i afskaffelsen af den sidste rest af det dobbelte samordningsfradrag, nemlig vedrørende tjenestemandens egen pension.

Derfor synes jeg sådan set, at såvel regeringen som det radikale venstre og socialdemokratiet kan være tilfredse med dette, og når jeg nævner socialdemokratiet til sidst, er det, fordi jeg på hr. Bakholt nærmest fornemme, at det var nødvendigt at fremhæve, at man egentlig gerne ville have afskaffet det med det samme. Det synes jeg ikke er nødvendigt at sige. Der er god mening i den ordning, vi har foreslået her, og jeg synes i den forbindelse, at vi alle sammen må tænke på den tidligere historie, hvor der jo havde været rige muligheder for dette folketing for at gribe ind under tidligere regeringer og få afskaffet det dobbelte samordningsfradrag. Så mon ikke vi i stedet for i fællesskab skulle være tilfredse med den ordning, der nu er på bordet.

Det synes jeg egentlig også gælder SF og VS, for det fremgår klart af betænkningen, at de to partier har tænkt sig at stemme for både lovforslag nr. L 126 og L 127 og derfor ikke kan være så uenige i det, vi andre er nået frem til. Ikke desto mindre har man altså nu gjort en stor sag ud af en lille ting, som man kalder stavnsbånd. Hvad er så det

stavnsbånd? Ja, det er altså en mulighed for at sige til nogle, der ønsker at træde ind i den offentlige tjeneste: vi vil gerne give jer en uddannelse, men vi synes, I skal blive her et stykke tid; I må selv vælge. Det kan jeg ikke se er noget stavnsbånd, og når hr. Carsten Andersen begynder at citere fra historiebøgerne, så vil jeg sige, at det er historieforfalskning. Stavnsbåndet var hverken frivilligt eller tidsbegrænset; det er denne ordning. Jeg synes, vi skal gøre klart, at der intet stavnsbånd er i det, men der er en fornuftig sikring af, at man i den offentlige sektor også kan få de funktioner, som skal være der, til at blive betjent på en rimelig og ordentlig måde. Det bør vi alle sammen være interesserede i.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal blot konstatere, at hr. Estrup nu undsiger gymnasieskolernes lærebøger ved at sige, at citater fra dem er historieforfalskning. I øvrigt var stavnsbåndet tidsbegrænset, idet man var løst fra det, når man var 40 år. Men mange var jo slidt ihjel, og derfor havde det selvfølgelig sin inkonsekvens.

Det er frivilligt, det er rigtigt, men i svaret fra finansministeren fik vi oplyst, at det også omhandlede grunduddannelserne, og samtidig kan vi læse i fagbladene og i dagspressen, at en række etater har problemer med at fastholde grunduddannede folk på grund af lønningerne. Forslaget skyldes netop den problematik, altså at staten har problemer med at klare sig konkurrencemæssigt på lønningerne. Derfor vil det komme til at indgå for en række unge mennesker, at de, hvis de vil have en bestemt uddannelse, må binde sig til etaten i så og så lang tid fremover. Det er selvfølgelig rigtigt, at det er frivilligt, om den unge vil fortsætte på en sultecirkulærebistandshjælp i stedet for at tage en uddannelse bare med den lille forpligtelse, at den unge, hvis han eller hun f.eks. skulle få så formastelige ideer som at gå hen og forelske sig i en person af modsat køn oppe fra Skagen, vil kunne risikere at have en arbejdsgiver i form af f.eks. en postmester, som siger: ja, det koster dig 2 års løn, hvis du skal rejse, kære ven! Det er selvfølgelig også frivilligt.

(Kort bemærkning).